

Noaptea în care El a fost vândut

Luca 22

Stephan Winterhoff

© SoundWords, Online începând de la: 29.11.2021, Actualizat: 29.11.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

De ce nu spune Pavel doar: în noaptea în care au stat împreună în camera de sus? Trebuie oare Pavel să scoată în evidență fapta lui Iuda în acest mod, tocmai la Cina Domnului? Este adevărat că trădarea a fost anunțată dinainte la această cină – „Cel care înmoaie cu Mine mâna în farfurie, acela Mă va preda” – însă la „cina noastră” este vorba despre suferințele Domnului, despre Ghetsimani, despre drumul spre cruce și despre crucea însăși.

O luptă înverșunată

Exact acesta este motivul lui Pavel:

Trei ucenici au privilegiul de a-L însoți pe Domnul foarte îndeaproape în Grădina Ghetsimani, unde Domnul este chinuit și înspăimântat. El se află într-o luptă înverșunată cu Tatăl Său din ceruri. În cele trei runde de rugăciune are loc o adevărată luptă între Tatăl din ceruri și Fiul Său Isus pe pământ. Nu trebuie să credem că în tot acest timp Domnul se ruga monoton: „Tată, dacă vrei, depărtează paharul acesta de la Mine! Însă nu voia Mea, ci a Ta să se facă”. A fost o bătălie crâncenă pe viață și pe moarte a Fiului îngrozit, o luptă dramatică referitoare la întrebarea dacă El va ieși liber sau dacă eu voi fi salvat de mânia sfântă a lui Dumnezeu pentru păcatele mele. Sudoarea a devenit ca niște picături mari de sânge. Senzația a ceea ce urma să se întâmple era insuportabilă. Și mi-L imaginez pe Tatăl enumerându-l Fiului pe toți cei care El i-ar putea salva prin moartea Sa - și numele meu este acolo. Fiul are în fața ochilor toată vina mea și știe cu ce pedeapsă este amenințat chiar și numai pentru aceasta ...

Trezește-te, omule!!

Lupta este întreruptă. Domnul caută mângâiere și compasiune din partea ucenicilor Săi în timpul acestei pauze în luptă. Și? Ei dorm. „Vegheați cu Mine”, le ceruse El, dar ei au căutat un loc de dormit și s-au făcut comozi, cu căciulile trase peste ochii care se îngreunaseră și dormeau. Tristețea plutea și ea în aer, pe care somnul ar fi trebuit s-o alunge.

Tocmai în această noapte, în care El avea să fie predat la scurt timp după această luptă din Ghetsimani, și totuși era vorba despre ei, despre noi, și despre faptul că El trebuia să meargă la cruce și la judecată ei dorm.

Duminica dimineața, intri în adunare, îți cauți un loc confortabil și cânti automat împreună cu alții câteva cântări, te străduiești să te ridici pentru rugăciune, pentru că sâmbătă seara e încă în oasele tale. Concentrarea gândurilor - nu este posibil. Trezește-te, omule! Este vorba despre noaptea în care El a luptat pentru tine în Ghetsimani și a rostit cuvintele răscumpărătoare: „Nu voia Mea, ci a Ta să se facă”. Altfel s-ar fi terminat pentru tine!

Tulburat în duh

De îndată ce Domnul a fost de acord cu calea trasată, El este predat. Nimeni altul mai puțin însemnat decât Iuda, care era unul dintre cei doisprezece ucenici, nu s-a oferit să facă aceasta în schimbul unei sume de bani. Ca și cum Domnul nostru ar fi putut fi cântărit cu monezi de argint. Ca și cum Iuda și noi nu am merita să murim pentru noi înșine. La urma

urmei, Petru a declarat cu propria-i gură că este dispus să moară *cu* El ...

Nu, în acea noapte, ucenicul Iuda nu are niciun fel de scrupule în a comite trădarea abisal de urâtă a Maestrului său. Cu totul diferite sunt sentimentele Domnului nostru în această privință. El a fost „tulburat în duh”, atunci când a trebuit să le spună ucenicilor la cină că cineva Îl va preda. Poate că a vorbit încet, cu o voce tremurândă și o față palidă ca moartea, poate că a vorbit cu voce tare, pentru a-și îneca plânsul în fața celui mai teribil anunț. Pentru El a fost dureros să aibă un astfel de om în rândurile Sale. Dar Iuda a rămas rece. Mânat de lăcomia pentru mamona, a ieșit în noapte pentru a-și îndeplini intențiile criminale.

Iuda – prietenul și egoistul

„Prietene”, îl numește încă Domnul pe Iuda, în timp ce acesta conduce procesiunea fantomatică cu torțe în întuneric beznă și se apropie de El. Cât de amară este această trădare a prieteniei! Este posibil ca Iuda să fi crezut că Domnul Se va elibera din strânsoarea Lui, așa cum făcuse în trecut. La urma urmei, El are puterea și o poate demonstra lumii încă o dată, iar eu am banii. O situație avantajoasă pentru ambele părți. Departe de așa ceva, Iuda!

Departe de asta! - Acest lucru este încă valabil, dacă noi credem că ne putem trăi viața în acest fel: bani, bine și bunăstare pentru mine, iar de restul se poate ocupa Domnul singur.

Cine este cel mai mare la cină?

În noaptea, în care El a fost vândut, era momentul comuniunii, când Domnul a spălat picioarele ucenicilor. El știa tot ce avea să se întâmple și totuși avea ochi pentru ei. Și ucenicii? În aceeași noapte, în care Domnul nostru a luptat lupta pe viață și pe moarte, ei s-au certat pentru a stabili care dintre ei ar trebui să fie considerat cel mai mare. *El* le spală picioarele, trece prin profunde suferințe interioare și exterioare, este zguduit de iminenta trădare și *ei* nu aveau nimic mai bun în minte, decât să se profileze unul de celălalt. Tocmai în aceste ore, în care Domnul S-ar fi putut aștepta la cu totul altceva din partea ucenicilor Săi.

În cel mai nepotrivit moment - poate la Cina Domnului, care, potrivit lui Pavel, trebuie să ne amintească de noaptea în care El a fost vândut - ne vin gânduri legate de concediu, de profesie, de familie, orgoliu etc., în loc să facem un efort să ne gândim măcar un pic, o oră din cele 168 de ore pe săptămână, la ceea ce a suferit Domnul când S-a decis să Se dea pe Sine pentru noi, pentru mine, în acea noapte înfricoșătoare.

Petru – contribuția lui în noaptea aceea

În cadrul acestei trădări a Domnului, Petru dă încă dovadă de abordări eroice, folosind sabia împotriva slujitorului marelui preot. Este ceva! Dar, din păcate, acest lucru s-a întâmplat într-un moment nepotrivit.

Puțin mai târziu, el stă în jurul focului de tabără din curtea marelui preot, merge până la a se blestema pe sine însuși pentru că nu are nimic de-a face cu acest Isus. În noaptea în care a

fost predat și, prin urmare, a trebuit să dea socoteală în fața martorilor mincinoși, acest cocoș cântă deodată în mijlocul ei și Îi anunță Domnului următoarea veste devastatoare: s-a adevărit - ucenicul Meu Petru s-a lepădat de Mine de trei ori.

Cât de des l-am imitat noi pe Petru! Totuși, acest lucru nu a fost scris pentru a imita negarea lui Petru, ci pentru ca noi - ca și el - să-L privim pe Domnul în ochi, să ne pocăim și apoi să-l mulțumim cu atât mai mult și să-L lăudăm și să ne închinăm Lui pentru noaptea în care El a îndurat și această ofensă adusă împotriva Sa. Pentru acest păcat împotriva Lui Însuși, a Fiului lui Dumnezeu, El a trebuit să fie pedepsit mai târziu pe cruce!

Această noapte remarcabilă

Înțelegem noi de ce vorbește Pavel despre noaptea *în care El a fost vândut*? Este important pentru Pavel să nu fim ucenici dezamăgiți ca cei din vremea aceea, care aveau un sentiment nesimțitor pentru de ceea ce simțea și prin ce trecea Isus, când El era zguduit, întristat, îngrozit și în chinurile morții, în timp ce ei se îngrijeau cu aroganță de măreția lor, trădându-L și negându-L.

Tocmai în această noapte de dezamăgire maximă, El nu numai că spală picioarele ucenicilor, dar instituie Cina Domnului, masa memorială a Omului durerilor, care a îndurat tot acest eșec, pentru ca tocmai acest eșec să facă parte de tot harul Său și dragostea Sa mântuitoare tocmai acestor oameni deziluzionați. Chiar în acel moment. Exact în noaptea în care El a fost predat.

Și așa a continuat

După acea noapte, literalmente *toți* L-au părăsit și au fugit, făcând loc „trecătorilor” care Îl văd atârând pe cruce și Îl batjocoresc spunând că, până la urmă, El se poate salva singur. Da! Ar fi putut să o facă, dar chiar în momentul în care omul își arată cea mai hidoasă grimasă și Îl fixează pe Isus pe cruce în cuie și Îl batjocorește acolo, Dumnezeu ne întinde mâna împăcării, ție și mie, dându-L pe Fiul Său acestor oameni nelegiuți și pedepsindu-L pe El Însuși pentru păcatele noastre în cele trei ore de întuneric, în noaptea nopților, în locul nostru. Și pentru că așa a vrut Dumnezeu și pentru că această voință trebuia să se împlinească, El nu a coborât de pe cruce.

Trezește-te și te închină!

Tradus de la: [Die Nacht, in der Er überliefert wurde](#)

Traducere: Ion Simionescu